

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

С. КОРЕЦЬКИЙ

“ ”

2026 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо
екологічного податку, що справляється за захоронення відходів**

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) у підпунктах 14.1.37. та 14.1.150. слова та цифри «для цілей розділу IX» замінити словами та цифрами «для цілей розділів VIII і IX»;

2) у підпункті 14.1.57 слова «розміщення відходів» замінити словами «фактичного обсягу захоронених відходів,»;

3) підпункт 14.1.223 виключити;

4) доповнити підпунктами 14.1.285, 14.1.286 такого змісту:

«14.1.285. відходи видобувної промисловості – відходи, що утворюються в результаті здійснення суб'єктами господарювання геологічного вивчення, у тому числі дослідно-промислової розробки, діяльності з видобування корисних копалин у значенні підпункту 14.1.37 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

14.1.286. об'єкт для відходів видобувної промисловості – будь-яка територія, а також споруди, що технологічно пов'язані з нею, які призначені для захоронення (розміщення) відходів видобувної промисловості (наприклад відвали, хвостосховища та інші споруди, крім гірничих виробок, утворених внаслідок видобування корисних копалин, які заповнюються відходами для цілей рекультивації та/ або будівництва).».

2. У статті 240:

1) у пункті 240.1:

підпункт 240.1.3 викласти в такій редакції:

«240.1.3. захоронення відходів»;

2) пункт 240.5 викласти в такій редакції:

«240.5. Не є платниками податку за захоронення відходів суб'єкти господарювання, які зберігають відходи у значенні пункту 14 статті 1 Закону України «Про управління відходами».

Після завершення річного терміну з дня утворення відходів у суб'єктів господарювання, виникають податкові обов'язки з декларування та сплати екологічного податку за захоронення відходів.

3. У пункті 242.1 статті 242:

1) підпункт 242.1.3 викласти в такій редакції :

«242.1.3. обсяги та види захоронених протягом звітного (податкового) періоду відходів, крім обсягів:

відходів, що утворилися у зв'язку з пошкодженням (руйнуванням) будівель та споруд внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій або проведенням робіт з ліквідації їх наслідків, управління якими здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;»;

ґрунтової маси, відходів видобувної промисловості, які відповідно до плану управління відходами будуть використані для відновлення, у тому числі зворотного заповнення, в строки, визначені в такому плані, а також відходів видобувної промисловості, переданих протягом одного року з дня їх утворення відповідно до плану управління відходами для відновлення або видалення на об'єкті оброблення відходів відповідно до Закону України «Про управління відходами».

4. Статтю 246 викласти в такій редакції:

«Стаття 246. Ставки податку за захоронення відходів

246.1. Ставки податку за захоронення відходів (залежно від класу відходів)

246.1.1. Ставки податку за захоронення небезпечних відходів:

246.1.1.1. небезпечні відходи, крім окремих видів небезпечних відходів, зазначених у підпункті 246.1.1.2 цього пункту – 25 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного податкового року, за 1 тону.

246.1.1.2. окремі види небезпечних відходів – 7,5 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного податкового року, за 1 тону:

відходи, позначені як небезпечні, частково стабілізовані (код 19 03 04*);

відходи, позначені як небезпечні, солідифіковані (код 19 03 06*);

частково стабілізована ртуть (код 19 03 08*).

246.1.2. Ставки податку за захоронення відходів, що не є небезпечними:

246.1.2.1. відходи, що не є небезпечними, крім окремих видів відходів, що не є небезпечними, зазначених в пункті 246.1.2.2 цього пункту – 2 відсотки мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного податкового року, за 1 тону;

246.1.2.2. окремі види відходів, що не є небезпечними:

20 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного податкового року, за 1 тону для інших побутових відходів та відходів інфраструктури населених пунктів (код 20 03);

0,6 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного податкового року, за 1 тону для таких відходів:

стабілізовані відходи інші, ніж зазначені в 19 03 04 (код 19 03 05);

солідифіковані відходи інші, ніж зазначені в 19 03 06 (код 19 03 07);

оскловані відходи (код 19 04 01).

246.2. Ставка податку за захоронення відходів видобувної промисловості, віднесених до групи 01 згідно з Національним переліком відходів, затвердженим Кабінетом Міністрів України, залежно від класу відходів:

246.2.1. небезпечні відходи видобувної промисловості – 0,3 відсотки мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного податкового року, за 1 тону;

246.2.2. відходи видобувної промисловості, що не є небезпечними – 0,02 відсотки мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного податкового року, за 1 тону.

246.3. При розрахунку обсягів захоронених відходів, отриманих на об'єкті видалення відходів, не враховується обсяг відходів, щодо яких оголошено припинення статусу відходів під час здійснення попередніх операцій з відходами або обсяг відходів, які були використані для зворотного заповнення, за умови документального підтвердження.».

5. У статті 249:

1) пункт 249.6 у статті 249 викласти в такій редакції:

«249.6. Суми податку, який справляється за захоронення відходів відходів видобувної промисловості (Пзр), обчислюються платниками самостійно щокварталу виходячи з фактичних обсягів захоронених відходів, ставок податку за формулою:

$$\text{Пзр} = \sum_{i=1}^n (\text{Нпі} \times \text{Млі})$$

де Нпі – ставки податку в поточному році за тону і-того виду відходів у гривнях;

Млі - обсяг відходів і-того виду в тоннах (т).».

6. У статті 250:

1) у підпункті 250.2.1 слово «розміщення» замінити словами «обсяги відходів, що захоронені»;

2) у пунктах 250.5 і 250.9 слова «та розміщення відходів» замінити словами «, захоронення відходів»;

3) пункт 250.10. викласти в такій редакції:

«250.10. Платник податку, який:

250.10.1. має кілька стаціонарних джерел забруднення або спеціально відведених для захоронення відходів полігонів, місць захоронення відходів (полігонів, звалищ), які не відповідають вимогам законодавства у сфері управління відходами, об'єктів для відходів видобувної промисловості, на яких захоронюються (розміщуються) протягом звітного кварталу відходи видобувної промисловості, в межах кількох населених пунктів (сіл, селищ або міст) або за їх межами (коди згідно з Класифікатором адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад (КАТОТТГ) різні), то такий платник податку зобов'язаний подати до відповідного контролюючого органу за місцем розташування стаціонарного джерела забруднення або спеціально відведеного для захоронення відходів полігона, місця захоронення відходів (полігона, звалища), яке не відповідає вимогам законодавства у сфері управління відходами, об'єкта для відходів видобувної промисловості, на якому захоронюються (розміщуються) протягом звітного кварталу відходи видобувної промисловості, податкову декларацію щодо кожного стаціонарного джерела забруднення або захоронення відходів полігонів, місць захоронення відходів (полігонів, звалищ), які не відповідають вимогам законодавства у сфері управління відходами, об'єктів для відходів видобувної промисловості, на яких захоронюються (розміщуються) протягом звітного кварталу відходи видобувної промисловості, окремо;

250.10.2. перебуває на податковому обліку в місті з районним поділом, подає за місцем перебування платника податку на податковому обліку (міської ради) одну податкову декларацію з інформацією окремо щодо кожного стаціонарного джерела забруднення або спеціально відведеного для захоронення відходів полігону, місця захоронення відходів (полігону, звалища), яке не відповідає вимогам законодавства у сфері управління відходами, розміщення протягом звітного кварталу відходів видобувної промисловості на об'єктах для відходів видобувної промисловості, розташованого на території такого міста (зазначається код згідно з Класифікатором адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад (КАТОТТГ).»;

5) пункт 250.12 викласти в такій редакції:

«250.12. Контролюючі органи проводять перевірки правильності визначення платниками податку фактичних обсягів викидів стаціонарними джерелами забруднення, скидів, захоронених відходів із залученням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері

охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.»;

б) статтю 250 доповнити пунктом 250.12¹ такого змісту:

«250.5¹. Контролюючий орган перевіряє відповідність зазначеної платником податку в податковій декларації інформацію про обсяги та види захованих відходів у звітному (податковому) періоді, шляхом зіставлення з даними декларації про відходи за відповідний рік та звітів про відходи, поданих до інформаційної системи управління відходами, та з урахуванням наявних чинних, таких, що не оскаржуються в адміністративному чи судовому порядку розпорядчих документів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, за результатами здійснення заходів державного нагляду (контролю) щодо усунення порушень вимог законодавства у разі виявлення недостовірних даних звітності.».

7. Підрозділ 10 розділу XX «Перехідні положення» доповнити пунктом 72 змісту:

«72. Установити, що за податковими зобов'язаннями з екологічного податку, що виникли, розмір ставки податку, визначеної у пункті 246.1 та 246.2 статті 246 цього Кодексу становить:

у період дії воєнного стану та по 31 грудня року, в якому припинено чи скасовано воєнний стан, – 30 відсотків;

у період з 1 січня року, наступного за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, по 31 грудня року, наступного за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, – 40 відсотків;

у період з 1 січня року, що є другим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, по 31 грудня року, що є другим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, – 50 відсотків;

у період з 1 січня року, що є третім наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, по 31 грудня року, що є третім наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, – 60 відсотків;

у період з 1 січня року, що є четвертим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, по 31 грудня року, що є четвертим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, – 70 відсотків;

у період з 1 січня року, що є п'ятим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, по 31 грудня року, що є п'ятим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, – 80 відсотків;

у період з 1 січня року, що є шостим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, по 31 грудня року, що є шостим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, – 90 відсотків;

у період з 1 січня року, що є сьомим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан, – 100 відсотків.».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 01 січня 2027 року.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**